

[Petra Petersen.]

Priserne paa alle vore Forbrugsvarer stiger fra Dag til Dag, og Pristallet har ikke givet os Ret til Lønforhøjelse. Forstaa det, hvo der kan. Tøjet er dyrere i Dag, men Børnetøj, derunder Spædbørnstøj er særlig dyrt, selv det Standard-Spædbørnsudstyr, som Handelsministeren har givet Tilslutning til Prisnedsættelse paa — Prisen er jo ikke billig. Det er heller ikke nær tilstrækkeligt, naar man tager Kvaliteten i Betragtning. Det er ikke særlig holdbart; det ligner for øvrigt de fleste af de Varer, man køber i Dag: de er dyre og daarlige. En ikke særlig meget brugt, velholdt Barnevogn, som vel de fleste af de mindrebemidlede faar i Dag, betales med helt op til 150 Kr.; for en ny betales 300 og 400 Kr.

Kun en lille Part af de fødende Kvinder fra den mindrebemidlede Del af Befolkningen har Raad til at føde deres Børn. De private Fødeklinikker er alt for dyre, og de kommunale er heller ikke særlig billige. Dertil kommer, at der i høj Grad er begrænset Adgang til disse Klinikker. Det er naturligt, at de ugifte, der ofte ingen Steder har at være, faar Fortrinsret til Indlæggelse paa de kommunale Fødehjem. Men det er heller ikke billigt at føde et Barn i Hjemmet. En Hushjælp i Provinsen ligger paa omkring 1 Kr. 25 Øre og 1 Kr. 50 Øre i Timen, og det er betydeligt dyrere her i København. Dertil kommer, at hvis Moderen føder paa Klinik, og der er andre Børn, skal disse Børn passes under Moderens Fraværelse. Jeg husker her fra en Debat om Husmoderafløsning, at den daværende Socialminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, talte om den gode Nabokone. Hvorvidt denne Nabokone findes paa Landet, skal jeg lade være usagt, men her i Hovedstaden kender man faktisk ikke Nabokonen, og kender man hende, gaar hun som oftest selv paa Arbejde og har mere end nok at tage Vare paa. De fleste Kvinder i Dag — det gælder i alt Fald for Arbejderhjemmene — er haardt spændt for, har nok med deres eget, og Resultatet er ofte, at en Moder med sit nyfødte Barn faar Lov at ligge alene i Lejligheden i Timevis.

Dertil kommer, at mange af vore Kvinder i Dag oftere end tidligere er med til at opretholde Hjemmet — det er simpelt hen en Nødvendighed, hvis man skal svare enhver sit. Der er Masser af Kvinder, der har Trappevask, Rengøring, Pasning af Børn og Hjemmearbejde, foruden de mange Tusinder af Kvinder, der arbejder i Industrien og ved Handelen. Det er kun en lille Del af disse Kvinder, der arbejder under Fabrikloven og har Ret til Svangerskabshvile med Dag-

penge. For alle de øvrige Kvinder stiller det sig saaledes, at kan de ikke klare Arbejdet under Svangerskabsperioden, maa de forlade Arbejdet, det vil sige, at hvis de er gifte, maa de foruden de forøgede Udgifter, der følger med en Fødsel hjemme, ogsaa undvære den Del af deres Indtægt, der er regnet med ved Fastlæggelsen af Hjemmets Budget. Og hvis Kvinden er ugift, er hun henvist til at ligge Forældrene til Byrde. Jeg kender fra for ganske nylig et saadant Tilfælde. En ugift Telefonistinde kunde paa Grund af Graviditet ikke klare sit Arbejde. Hun led ikke af nogen Sygdom, og derfor kunde hun ingen Hjælp faa, og Forældrene maatte gennem 5 Maaneder klare alt for hende. At hun samtidig mistede sit Arbejde og i Dag staar uden Erhverv, behøver jeg næppe at tilføje. Jeg vil ikke undlade her at fortælle en Historie, som maaske kan belyse, hvorvanskeligt det kan være. Samme Telefonistindes yngre Søster var i samme Situation som Søsteren, og da hun saa Resultatet, havde hun ikke Mod til at gennemføre sit Svangerskab. Hun tog for mange Sovepiller, og Resultatet var, at hun døde. Det er jo saadan noget der meget ofte sker. Og her er det, jeg spørger: Har vi Raad til at blive ved at opretholde saadanne Tilstande for Moder og Barn?

I 1938 mente man ikke, at man havde Penge til at gennemføre Befolkningskommissionens Forslag om Moderskabsydelse, og i alle de Aar, der er gaaet siden, har man heller intet gjort for at faa en saadan Lovgivning gennemført. Ved Behandlingen af Mødrehjælpsloven blev man i Udvalget enig om det betimelige i, at man nu tog Forslaget op til Behandling. Der er da ogsaa ærede Medlemmer i denne Sal, der har henledt Opmærksomheden paa det ønskelige i at se paa Forslaget, bl. a. det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og den nuværende højtærede Statsminister.

Under Finanslovdebatten i 1946, og da vi fornylig her i Tinget drøftede Skolebespisningen, kom det ærede Medlem Fru Elin Appel ind paa Sociallovgivningen. Det ærede Medlem savnede Initiativ i den sociale Lovgivning. Det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem havde taget Initiativet, da hendes Partifæller havde Regeringsmagten, til at sørge for, at dette Lovforslag, som vi ogsaa fremsatte under Venstreregeringen, var kommet til Behandling. Men det er ikke for sent at være positiv i Bestræbelserne for en bedre Sociallovgivning. Jeg regner derfor med det ærede Medlems Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse, idet jeg ligesom det ærede Medlem